

Dializa

Azoitei Stefania

Fierbe-mi sângele la foc mic
timp de 10 minute,
Apoi la foc intens până te întorci,
Dacă mai vii să-mi vezi AND-ul
Transformat în aburi
Ce ți se imprimă pe buze,
Ca un ultim sărut scurtcircuitat
Și lasă-mă să mă înăbuș
în suc propriu de gelozie
în amintiri , piele, sentimente
și oseminte.
Când voi fi gata
Nu îmi voi mai aparține.
O să fiu împrăștiată în gaura de aerisire,
pe pereți,
dar în mare parte,
pe tine,
Încercând chiar și în variantă sangvină
să-ți intru sub piele
și să-ți murdăresc hainele cu rămășițe din mine.
Că poate atunci,
după ce m-ai fiert la foc mic
și am devenit o dializă fără rost,
Trecându-ți limba peste buzele scăldate
în venin roș
Îmi vei simți gustul adevărat
și vei devora aerul
În căutarea mea.